

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch regt

<https://hdl.handle.net/1874/255672>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT

NA MAGTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

M^R. H. P. G. QUACK,

GEWOON HOOGLEERAAR IN DE REGTSGELEERDE FACULTEIT,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT,

te verdedigen

op Vrijdag, den 25ⁿ September 1874,

DES NAMIDDAGS TEN 2 UREN,

DOOR

JACOBUS LION,

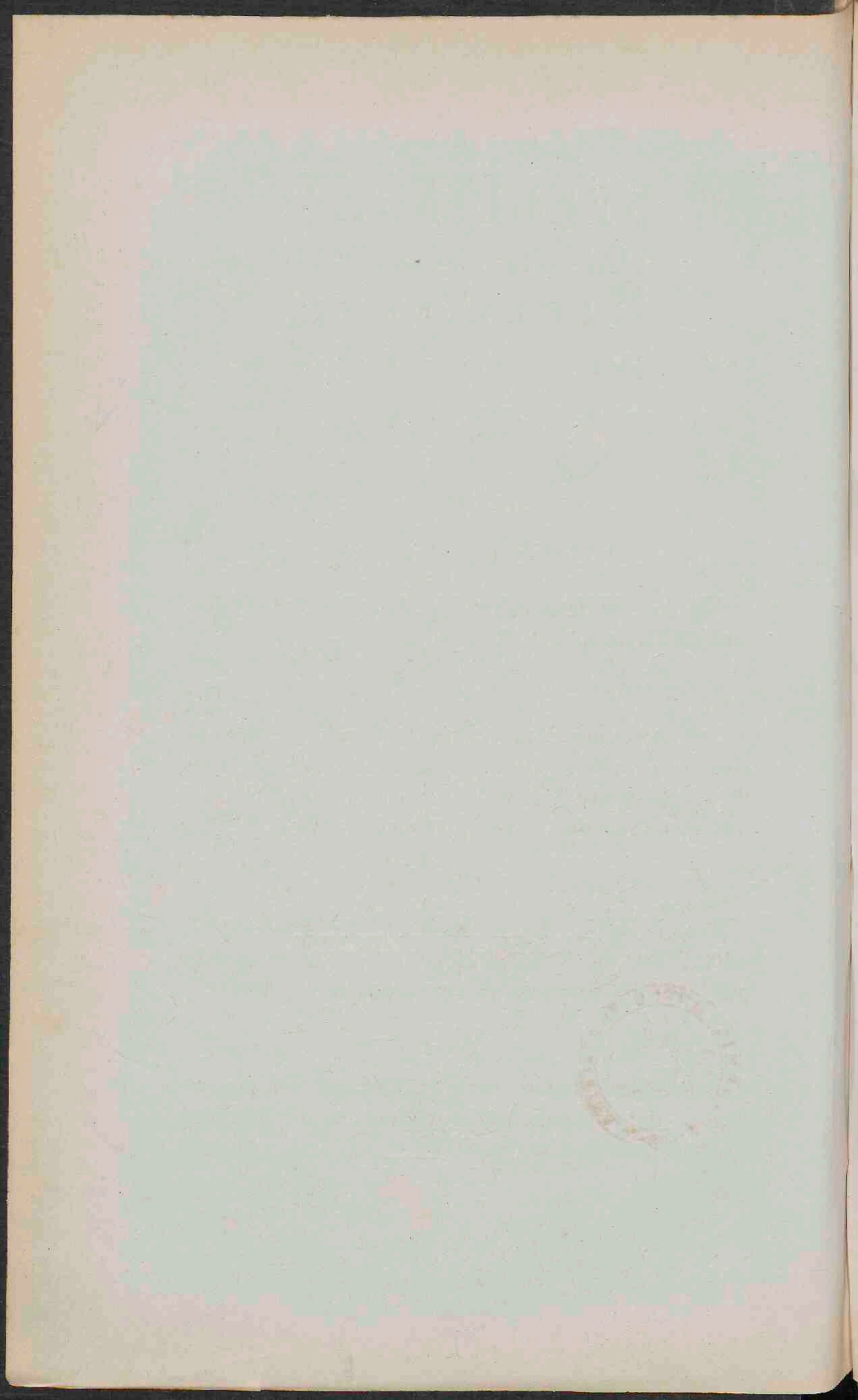
GEBORNEN TE AMSTERDAM.

'S GRAVENHAGE,

J. A. DE LA VIETER.

1874.

STELLINGEN.

I.

Hij die een zaak precario gegeven heeft bezit deze wat de verjaring betreft.

II.

Teregt beweert BACHOVEN (*Ausgewählte Lehren d. röm. Civilrechts p. 94.*), dat de uitoefening van 't tot dos gegeven vruchtgebruik van een onroerend goed niet door den man mag vervreemd worden.

III.

Teregt beweert BRINZ (*Lehrbuch der Pandecten I. 440.*), dat bij 't zoogenaamd depositum irregulare niet dadelijk de risico op den depositaris overgaat.

IV.

Een Nederlandsche vrouw gehuwd met een Nederlander, die zijn nationaliteit verliest, houdt daardoor op Nederlandsche te wezen.

V.

Zoowel de testamentaire als de wettelijke voogd houdt op voogd te zijn door de plaatsing van zijn pupil in een gesticht. (Art. 421 B. W.)

VI.

Die wegens zwakheid van vermogens op eigen verzoek onder curatele is gesteld kan geen testament maken.

VII.

In art. 926, 2e al., B. W., moeten de woorden „of voor een gedeelte uit te keeren” verstaan worden alsof er stond „of voor een gedeelte bij den dood te doen uitkeeren”.

VIII.

De bepaling van art. 984, B. W., in verband met art. 989, 1e al., is af te keuren, omdat zij in de praktijk tot groote moeilijkheden aanleiding kan geven.

IX.

Van den schuldenaar, bij een wederkeerige overeenkomst, die ingebreke gebleven is, kan uitvoering van de verbindtenis met schadevergoeding gevraagd worden.

X.

In art. 1501, 2e al. B. W., beteekent „derde” een „bij 't aangaan van de overeenkomst bepaald aangewezen derde”.

XI.

Een ongcoorloofde causa debiti uitgedrukt in een overigens aan de vereischten voldoende wissel maakt dezen niet krachteloos.

XII.

De bijvoeging in een endossement van de woorden "zonder obligo" heeft volgens onze wet geen kracht.

XIII.

Indien een gedaagde in een geding voor de Arr. Regtbank den Staat in vrijwaring roept is op dezen toepasselijk de bepaling van art. 74 W. v. B. Rv.

XIV.

Ook in 't kort geding voor den President der Arr. Regtbank moeten partijen procureurs stellen.

XV.

In art. 153 Gw., moet 't woord "ingezeten" in strikten zin worden opgevat.

XVI.

De bepaling van art. 198 Gw., dat verandering in de Grondwet gedurende een Regentschap niet mag worden gemaakt, verdient afkeuring.

XVII.

De herziening der Wet van 11 April 1827, Stbl.

No. 17, op de schutterijen, is dringend noodzakelijk, vooral uit het oogpunt der handhaving van de tucht.

XVIII.

Ten einde in 't algemeen de weerbaarheid des Lands te verhoogen en den gemeeneen dienstpligt te vermijden ware de bepaling wenschelijk, dat zij, die, overigens de vereischten bezittende, bij schutterijen of in 't leger gediend hebben, bij de benoeming tot Lands, Provinciale of Stedelijke betrekkingen de voorkeur zullen genieten.

XIX.

Teregt merkt BLUNTSCHLI op (*Das moderne Völkerrecht der civilisirten Staten* 8,554.) dat de belegerden behooren verwittigd te worden, dat men tot het bombardement zal overgaan.

XX.

Het weigeren aan krijgslieden van kwartier, pardon of genade is nimmer te regtvaardigen. Ten onregte nemen BLUNTSCHLI, DAHN en HEFFTER uitzonderingen op dezen regel aan.

XXI.

De besteller, die, in een door een koopman geteekenden vrachtbrief, zekere som, welke als vracht zou verschuldigd wezen, invult, deze ontvangt en zich toeëigent moet volgens de artt. 147 C. P. en 148 C. P. gestraft worden.

XXII.

Art. 317 C. P., is niet van toepassing op hem, die de zwangerschap der vrouw niet kende.

XXIII.

Ten onregte is tegen de bijzit in het geval van art. 339 C. P., geen strafbepaling gesteld.

XXIV.

De bewaarnemer, die zich uit een gesloten, hem toevertrouwde kist goederen toeëigent, begaat geen diefstal; maar valt onder de strafbepaling van art. 408 C. P.

XXV.

Indien de gevoegde partij, wier eisch in eersten aanleg is ontzegd, bij 't hooger beroep, 't zij van 't O. M., 't zij van den beklagde, niet is verschenen, kan de regter in hooger beroep van die civiele vordering geen kennis nemen.

XXVI.

De verdeling der nijverheid in vier categoriën, zooals die o. a. voorkomt in 't Handb. van den Hoogl. VISSERING, zoowel als die in vijf, gelijk die o. a. wordt aangenomen door JOHN STUART MILL is niet goed te keuren.

XXVII.

Indien verplaatsing van arbeidskracht op groote schaal mogelijk ware zou 't zoogenaamd arbeidersvraagstuk daardoor grootendeels tot oplossing zijn gebragt.

XXVIII.

Het denkbeeld „weelde” is voor bepaling niet vatbaar.

